

1899-10-22

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Laura Warberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen ses på poststempleet

Generel kommentar:

Ellen/Elle, Johannes søster, var flyttet til USA, og derfor skulle hendes julegave være nem at sende.

Vor Herre er formodentlig Johanne Larsens øgenavn til Carl Neiiendam, som behandlede hende ublidt og nedladende. Familiehuset må være Neiiendams lejlighed på Hotel Phoenix.

Det vides ikke, hvem Frk. Julie var. Julie Brandt kaldte Johanne altid Pan.

Elna må have været pige i huset hos Neiiendam eller ansat på Hotel Phoenix.

Viggo var muligvis Viggo Bredsdorff, men kan også have været en anden.

Modtagersted:

Erikshåb Højstrup St

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens forside

Omtalte personer:

Louise Amstrup

Julie Brandt

Viggo Bredsdorff

Louise Brønsted

Carl Neiiendam

Gandenz Neiiendam

Ellen Sawyer

Johan Wessel

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv, BB0427

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns

Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Johanne/Junge håber, at moderen har fået gardinprøverne. Hun har forslag til julegaver til Ellen/Elle.

Louise har været syg.

Johanne har fået lov til at øve (på klaver) i selskabslokalerne. Hun har været på landet med børnene om sommeren, og nu er de umulige i de to små stuer i byen. Kun om aftenen, når børnene sover, kan Johanne hygge sig lidt.

Carl Neiiendam behandler Johanne nedladende og uhøfligt.

Johanne har været på en lang cykeltur og kom lidt for sent hjem til middagen.

TRANSSKRIFTION

Fru Laura Warberg

Erikshaab

Højrup St.

Fyen

[I brevet:]

Søndag

Kære Mor!

Tak for Dit Brev, det var morsomt at høre hjemme fra en Gang, nu maa jeg ogsaa se at skrive lidt til Jer en Gang imellem, det er en sær Skik jeg der har fået indført aldrig at lade høre fra mig, jeg maa se at forbedre mig. Jeg haaber, at du har faaet Prøverne fra Magasin du Nord han lovede at sende dem i Gaar, men det maa jo være en Fejltagelse med de 33 Øre Al. for Gardinsirts, det billigste de har er til 38 og 42, men kan du saa ikke nøjes uden Undergardiner Mon det har været fra Wessel dem tante Visse fik, han deroppe paastod nej. -----

Saa var det Julegaver til Elle; ja, jeg ved virkelig ikke; nu har hun jo en pæn Forsyning til Kaffebord og naar hun ["naar hun" overstreget] men men har hun Lyseduge? Jeg vilde foreslaa at en gav hende en smuk Lysedug og saa de andre 3 en Toiletpude rigtig smuk og to Pyntehaandklæder, det var da ikke saa svært at sende; det er mit Forslag, nu kan du jo skrive, hvad du mener om det og saa hvor meget saa nogenlunde, at I vil koste paa det, saa skal jeg nok besørge det. -

Lugge er vist temmelig rask nu igen; jeg var sammen med hende forleden Aften ude hos Pan, men det var ellers Synd at sige, at vi dyrker hinanden for meget; jeg var bleven bitter, fordi det altid er mig der skal komme til hende og hun aldrig kan se op til mig; men jeg blev lidt flov, da jeg hørte, at hun havde været syg. Hendes Kaabe kan absolut ikke farves, siger hun;

hvad saa? Skal jeg gaa med hende ud at købe en Kaabe; synes du en billig eller en solid, fleraarig?

Her har vi det med Sygdom Frk Julie har ligget i snart 8 Dage af Gigt baade i Hoved og Ben; alt det, hun da maa døje med den infame Gigt, det er dog en trist Sygdom. Desværre har jeg måttet indstille min Øvning; jeg var ved at fortvivle, men nu har jeg faaet det indrettet saadan, at jeg øver mig nede i Selskabslokalerne om Formiddagen, saa nu er mit Humør steget igen. – Du kan tro, jeg alligevel savner den gode Luft ude paa Landet, herinde er frygteligt nu inden man vænner sig lidt til det; og saa er Børnene da helt som tossede til at lave Ufred her, eller maaske mærker jeg det mere herinde, hvor de kun har disse to Stuer til at regere i. Jeg er af og til ved at blive smaatosset over dem, og saa har Landopholdet gjort dem saa uartige, at jeg næsten ikke kan tumle dem; jeg er tit helt modløs over det og tænker ikke med Glæde paa Vinteren; især gør Gandenz mig mange Knuder, han gør Vrøvl til alt hvad jeg siger til ham - - - uh ha! Men hvad skal man sige, jeg er naturligvis alt for god ved dem, saa til syvende og sidst bliver det vel min egen Skyld, jeg maa til at tage mere energisk fat paa dem. Elna er min Trøst, maar Børnene er i Seng om Aftnerne, saa lever vi igen og nyder Livet med Kaffe og Kager og af og til en stille Cigaret. –

Og saa maa jeg til at gaa lidt mere ud, jeg har været saa meget hjemme siden vi kom fra Landet. – Men vil du fortælle Far, at Vor Herre lige knap er mig saa meget imod, som han har været, jeg opdager dog Tid efter anden Ting, der kan tyde paa gode Tider hos Manden. -----

Jeg har Gudskelov kun en eneste Gang været nede i Familielivet siden vi den 4de Okt. flyttede ind til Byen, men det var ogsaa en fæl Gang; der kom en Herre ind mens jeg var der og Neiiend præsenterede ham for nogle af de andre, men ikke for mig – ja, han er en sød Sjæl Og saa de fine og smagfulde Spøgefuldheder, han kan tillade sig; f.Ex. da jeg den Aften havde min grønne Kjole Empirekjolen paa og skulde gøre mig tynd for at komme forbi Fru Neiiend, sagde han "Det er ellers ikke den Slags Kjoler man tager paa, naar man bliver tyndere!" Du forstår vel nok? Ok! Men det regner vi for fin Udtryk. -----

Jeg har for Resten benyttet mine lange Formiddage og Frk. Julies Sygdom til at tage nogle ordentlige Cycleture mest i Retning af Lyngby, helt ud til Søllerød; de Skove deromkring er saa aldeles vidunderlige. I Gaar var Pan, Viggo og jeg i Elmelundskov i Nærheden af Gentofte; som Vejret ogsaa er i al denne Tid, I nyder det da rigtig hjemme. Paa den Tur drev vi for længe ud i Skoven og da vi havde forskellige smaa

Forhindringer løb Tiden fra os, saa det saa galt ud med at naa hjem til Middag 2 ½; da jeg særlig i denne Tid herser svært med Børnene og Elna for at faa dem til at være præcise med den Middag, kan du nok tænke, at jeg svært nødig vilde komme for sent; jeg sagde Farvel til de andre og satte i vild Spurt ad Staden til; jeg tror aldrig i mit Liv jeg har kørt saa vildt, men jeg naaede da at køre herind ad Porten 8 Min over halv ildende gloende rød i Hovedet Skønt Vor Herre ellers næsten aldrig opholder sig nede i den lille Baggaard som jeg maa passere med Cyclen, skulde han naturligvis netop staa der; han lo lidt ad min Rødmossethed, men sagde for Resten ingen Ting; det var Synd at sige, at han blander sig for meget i Lejlighedens Anliggender. -----

I Dag, da jeg spillede nede i Selskabslokalerne, kom en af Tjenerne og sagde, at en Herre ønskede at tale med mig ind tren lille [ulæseligt] og vilde have mig med paa en Cycletur, hvad jeg imidlertid ikke kunde; men vi sad dernede og snakkede i en Times Tid; vores Herskab var taget paa Landet, saa der var Fred

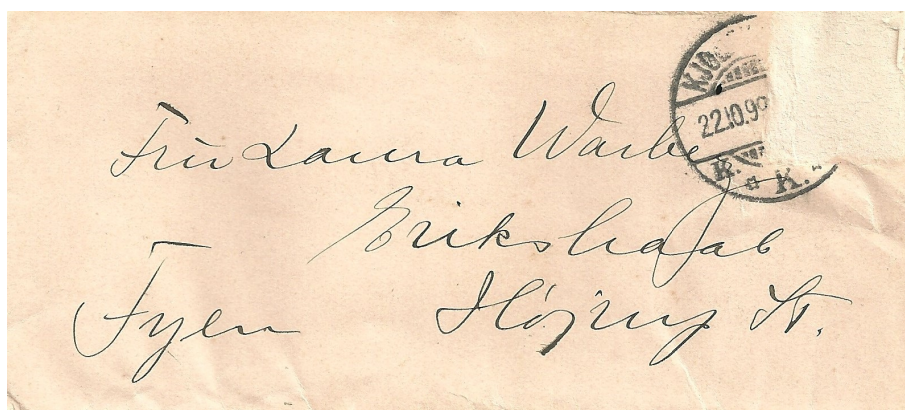
Farvel

Nu skal Brevet af Sted

Hilsen Junge

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Thursday

Kære Mor!

Tak for dit Brev, det var morsomt
at høre hjemme fra en Gang
nu maa jeg ogsaa se at skrive
til dig en Gang imellem,
det er en stor Skik som du har faaet
indført aldrig at lade hore fra
mig, jeg maa se at forbedre mig.

Jeg haaber at du har faaet
Probleme fra Magasin du Nord
han lovede at sende dem i Gaar
men det maa jo vore en fejl-
tagelse med de 330⁰⁰ Al. for Guld-
virks, det billigste de har er
til 38 og 42, men kan du saa
ikke nøjes uden Undergardiner
Man det har voret fra West-
den. Tankt disse jib, han der
gode paastod mig.

Saa var det Tillegener til alle;
ja jeg var virkelig ikke, nu har
hvis jeg er paa forsyning til
Kaffebord og saa saa men

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

var i en Tarm og godt stoppet,
men den vi nu har i Sagen
er unnt; at skide af, og
er Sine vel ligesaa dan; det er
argent; de Smaa jo kunne
være stoppet fastere, men de
er jo saa geuraadige og jo saa
sikkyrdig paa Skakens raad,
at de antager mit lidt vel at
blænde mig i det. Naar de
vi skal sløke, naar de kunne
over og hjælpe mig. —
Hvordan har vi saa endel.
Hvordan skal du kan tro
var glat ved mig, eller ved
i ikke hvordan i skulde have
blænde mig. Den var det
sorgelig, at Fru Vega netop ikk
i det Stue er helt frisk og ud-
blev det var mig, et meget
haardt Stue. Det vilde det
have været mig at have den
rare Fru Vega det Stue, dels
sagte jo saa net i det mit
skammerne Stue og Aarran;
de unge der jo gerne gleder
sigge Spik i paa Skakken
Værelse, hvor der var Varne

og Bygge og hvor de da heldigvis
møder vi. De var Viggo, Hans
Karens, Elisabeth, Huelde, Veraoline
og Lis; ja saa jo saa længe efter
dem, bla de drog af, og
blev tappet paa min Fortælle
de gamle og høje Talmat; ja
hvor meget Haan Farbejde.
Jatrene har det saart idrettel
i Minder. Fru Sten var i sit
kritiske Hjerne — at Gejgepæ
var jo skak og at den var
meget jo vaet, han der jo var
fastaa og at min fine Val-
møtche og ikke hørde have
vaet af den smukke guld
svart grønne Keuler men
delimod lidt er jo og saa
saa ofte indlyselig. Jo var
saa dem og lidt overlegen
at lade mig irritere bda
at den Stue og at de anden
skille Kristik som det mit
hos hende. Jo maatte hende
paa Fru Mogensens der jo kan
blive saa vaent paa hende.
Føhrerid fik vi en aldeles
brøllendte Økseleg med
gode bremet Kattapler og
nyt anket Sauer. ~~to~~
skraket Følberret Økseleg
pat, Skikkelser og Jordbar.

BB0427
Men hvad skal man
i en naturlig vis alt jagt
bet dem, saa til vjend og sig
bliver det vel min egen Skyld
i saa til at tage senere sken-
gisk fat paa dem. Etua
er min vros, naar Bømen
er i Ten, an Aftnerne, saa
lever vi pjen og ny der divet
med Kaffe og Kager og af og
til en lille Cigaret. —
Og saa maas i til at gaa lidt
uden tid, i har vdiel saa
meget liden videt vi kan
faa kanellet. — Men vil den
fortælle var, at Vor Herr lige
knap er mig saa meget imod
saa han har været, i op-
dager dog vid efter anden
Ting, der kan tyde paa god
Lidde hos Manden. —
I har Gudskelov kun en
efter Gang været med i
familielivet siden vi d. 4^{de}
Akt. flyttede ind til Nyen,
men det var ogsaa en ful
Gang; der var en Herr ind
med i i var der og Neien
præsenteret ham for nogle
af de andre, men ikke for
mig — ja, han er en sål af
Og saa de fine og smagfulde

Spørgsmaal heder, naar han
skildred sig. f. d. da i den
Aften havde min Gæst
Kjole Empiriskjole paa og skulle
gøre mig tynd for at kalde
ind paa den Reiser, sagde han
"Det er eller ikke den Glas
Kjole man tager paa, naar man
bliver tyndere?" Du forstaa
vel nok? Ok! men det Regner
vi for sin Udtryk.

Se her for Resten benyttet
mine Planer for Middag
og fik. Julias Syddan hilst
Lag nogle ordentlige byletter
med i Retning af Lyngby,
leest ud til Søllerød, de
skone deromkring, ei saa aldeles
vidunderlige. I Gaar var Pan
Vigo og jeg i Grønlandske i
Næheden af Gentofte; som
Vejret ogsaa er i al den
tid. Nyder det da ti Lige
Paa den Tur drev vi forlangt
ind i Skoven og da vi havde
Jækkellige og andre Forhindringer
løb vi den paa, saa det saa
galt ud med al saa Lige
til Middag 2 1/2, da jeg stod
i denne Tid huser ved

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

med Hønenes & Bua for at
kan dem til at være præcis
med den Middag, han de
nok tænke, at jeg ender nok.
Vilde kunne fortælle, at
saadanne Parner til de gamle
Skole i Vild Spørg om Staden
til, jeg tror alle i mit Liv
jag vilde kint og vilde, men
jeg nægter da at koe herud
at Porten & Min over halv
aldende glæde rødt i Hænder
Skand, der blev ellers næsten
aldre, og holder sig netop i den
lille Baggaard, han og min
parkerer her, og selv, Skulle
han naturligvis netop staa
der, han og lidt og min
Røttens ved, med saadanne
for Risten i den Vind, det var
Synd at sige, at han blander
vi for mig i dejlige bedens
Abitiggender.

Da jeg spillede
med i Selskabs Kalkalerne, saa
en af Hønenes, saad at
en Høne havde af tal, som
min, med treen lille, saa jeg
ville have mig selv, saa en
Lyslede, ligesom, hvilket

ikke künde, men vi sad
dermed og snakker i en
Vime-tid, hvor Hønenes
var tagt for Landet, saa
den var her!

Famne
nu skal Bore
af Sten

Hilf Hønenes